ANUL VII. - No. 10
15 Martie 1931

„Hristos, Regele, Naţiunea"
„România a Românilor"

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA B O B N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL"
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

ANUL VII. — Nr. 10 Cluj, 15 Martie 1931

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Cotropire jidovească.

Am primit dela Biroul nostru de informaţii din *Maramureş*, tabloul de mai jos al repartiţiei proprietăţii imobiliare din teritoriul comunei *Borşa*, printre Jidani.

Nu ştiu ce-a mai rămas din întinderea acelui teritoriu pentru populaţia de baştină, adică pentru Români; dar aflu, din date luate din foile cadastrale cu numărul coalei respective, la fiecare nume, că 25 de venetici parazitari din neamul lui Iuda, stăpânesc *11.663 jugăre cadastrale*, (1 jugăr = 1600 stânjeni patraţi), în păduri, păşuni, fâneaţă şi loc arabil.

Ce înseamnă aceasta? Prezenţa Jidanului, care încă nu a prins rădăcini în proprietatea rurală, este totuşi un isvor, crescând de mizerie printre băştinaşi; dar când s'a înfipt parazitul şi în pământul nostru strămoşesc, înţelegeţi D-voastră domnilor politiciani, ce 'nseamnă aceasta? Realitatea ne-o spune: *desrădăcinarea Românului din vatra străbunilor lui*, de unde până în zilele României întregite nu l'au scos nici barbarii din timpul invaziei popoarelor, nici persecuţiile religioase din evul mediu, nici stăpânirea vitregă a celor străini de neamul nostru, nici răsboaiele, nici ciuma, nici holera, dar de unde îl scoate astăzi neamul Jidovesc oploşit şi ocrotit de politicianii români.

Desrădăcinarea Românului din locul lui de baştină se desăvârşeşte în două faze:

In cea d'intâi gospodarul de ieri, stăpân pe avutul lui, luând primul contact cu Jidanul, prin horincă (rachiu), prin împrumuturi tot mai oneroase..., ajunge debitorul înglodat în datorii, cu sănătatea ruinată prin alcoolism, cu familia părăsită prin desmăţul viţiului beţiei, cu averea imobiliară hipotecată creditorului venetic şi parazit, ajunge robul Jidanului care îi exploatează sărăcia, patimile, şi braţele de muncă până la o completă nimicire a aceluia, care a fost odată stăpân pe avutul său şi fruntaş al satului. Dezastrul economic şi moral se consumă în cursul unei generaţii.

In a doua generaţie, întâlnim a doua fază. In prima fază cotropitorul spre a nu forţa situaţia, şi a nu deştepta simţul reacţiunii fireşti, menţine încă aparenţa, că situaţia economică a debitorului băştinaş, complet alcoolizat şi insolvabil, nu ar fi zdrobită; când în realitate victima Jidanului nu mai are alte foloase din pământul strămoşesc decât atât cât îi acorda ferocele creditor spre a-i prelungi starea de rob al gliei. In a doua fază parazitul nu mai are interesul de a menaja aparenţele; ci se produce rezultatul implacabil al procesului de treptată desrădăcinare şi anume: *înlocuirea urmaşilor* părintelui mort în robie. Spre a păşi la această fatală consecinţă, Jidanul se înfăţişează înaintea lor, înarmat cu mijloacele, justiţiei moderne: poliţele protestate, titlul de executare silită a averii imobiliare întabulate (hipotecate), şi ajutat fiind de un personal administrativ surprinzător de prompt în exerciţiul funcţiunii: în adevăr, *notarul*, care reprezintă la sate Statul român, este Jidan; *primarul* este ori Jidan, ori jidovit; *jandarmul* este slugă la Jidan, pentrucă numai acesta *ştiind* să mituiască gras şi discret, obţine ordine de sus, care trebuesc fără zăbavă executate. Pe bietul Român nu-l apără nimeni: *oficialitatea, NU*, pentrucă stă, sub teroarea ori corupţia jidovească, *avocaţii, NU*, pentrucă dela Românul sărac lipit pământului nu are ce câştiga; şi astfel Jidanul scoate, cu forme judecătoreşti, din casă, din grădină, din fâneaţă, din câmp şi din pădure pe copiii nenorocitului părinte, care a luat primul contact cu Jidanul, în, cârciuma lui murdară, la un pahar de horincă. Ce fac urmaşii? Iau drumul pribegiei, pentrucă la ei acasă, nu mai au de ce se prinde: proprietatea românească s'a intabulat pe numele parazitului ca proprietar!

Satele se golesc de Români şi se umplu cu Jidani.

Satele constituiau odată fortul nostru inexponabil, în care ne-au rezistat neamul, tuturor furtunilor istoriei; Jidanii, în complicitate criminală cu politicianii, ne scot astăzi şi din sate, ne aruncă pe drumuri, ne stingem de mizerie printre străini, pierim treptat, treptat. Incet, dar sigur. Aceasta este imaginea adevărată a situaţiei etnografice în Maramureş.

Ce zice şi ce face ţăranul *Mihalache*, ajuns ministru, pentru fraţii lui ţărani din Maramureş? Ce a zis şi ce a făcut naţionalul *Maniu*, fost Prim-Ministru, spre a împiedica pieirea naţiei româneşti din Maramureş? Nimic.

Nu le pasă. Şi-au atins ţinta: miniştri au ajuns, bogăţii au strins, jocul Jidanilor l-au făcut, fiind în fruntea Statului.

Iată cine ne-au guvernat. Ii mai vreţi, oameni buni?

I. C. CĂTUNEANU.

No. foii cad.	NUMELE PROPRIETARULUI	No. casei	Ra MĂ arătură Jug	stj.
258	văd. Döblinger Marcu, Stern Eva	Săliştea de sus		
267	Elefant Alexandru	Vişeul de sus		
303	Fruchter Herş	Borşa	1	91
476	Hoffman Herş, Ellenbogen Mor	Visula Chirlibăi		
522	Kind Avrum	Moiseu		
523	„ Chaiem	„		
524	„ Hersch	„		
525	„ Mendel	„		
526	„ Mendel	„		
527	„ Moisa	„		
862	Pasternac Josif	„		
863	Perl Chain	Borşa	8	1118
1062	Stern Iţic	Sălişte de sus		
1064	Mihai Chain	„		
1067	Steinmetz Berl	Borşa	3	706
1080	Stenmetz Carlstrul	„	1	259
1081	Steinmeţ Mechel al lui Strul	„	3	427
1082	„ Moisa al lui Mendel	„	15	1185
1084	„ Strul al lui Maier	„	4	940
1670	Weisberg Pincas	„	55	1175
1680	Vertberger Chaim	„	41	716
1683	„ Marcu bătrân	„		
1686	„ Mor	„	20	1406
1687	„ Saul. Leb	„	8	883
1698	văd. Vertberger Sali Kind Mate	Moiseu		
	TOTAL:		164·906	

m u r i l e d e c u l t u r ă

S U R A D E S U P R A F A Ţ Ă 1 J u g. c a d.: 1600 stj.

grădină		fânaţ		păşune		pădure		Suprafaţă scutită de sub impozit		suprafaţă totală	
Jug.	stj.	Jug.	stj.	Jug.	stj.	Jug.	stj.	Jug.	stj.	Jug.	stj.
				182	362	530	309	76	1302	789	373
				49	1223			12	1218	62	841
	30	26	348	19	176	4	628		102	49	1368
				215	821	887	1404	205	717	1308	1342
				62	321	35	1443	5	594	103	758
				—	—	—	—	—	—	—	—
				62	324	35	1449	5	593	103	766
				147	1305	291	228	41	1541	480	1474
				124	642	71	1283	10	1189	206	1514
				62	321	35	1443	5	594	103	758
				62	323	35	1440	5	593	103	75
	866	14	115	63	137	35	1441	5	593	127	1270
				231	1248	215	1029	80	119	527	796
				546	1099	833	1137	121	74	1501	710
	190	53	965	375	1201	1	1527	15	645	450	334
	822	35	236	433	682	134	222	20	194	624	875
	178	21	624	532	706	152	220	189	402	898	907
	33	59	962	27	588			68	345	170	1513
1	373	204	825	853	1273	6	223	148	313	1218	747
	691	101	714	18	247	15	732	3	7	194	320
	646	148	410	1097	929	312	1587	207	1574	1767	870
				114	1473	228	369	17	1587	361	229
	162	99	1176	2	1373				1429	123	146
	445	45	889	25	1173	179	1489	22	1457	282	1533
				62	321	35	1443	5	593	103	757
3·1236		809·864		5373·668		4081·246		1275·895		11.663·1076	

Măreaţa Generaţie

Mă adresez vouă, studenţilor români, al căror suflet e neprihănit de influenţa străinismului. Mă adresez vouă şi vă spun, că cel care nu are tradiţie şi nu ţine la neamul lui, nu merită să stai de vorbă cu el. Asemenea indivizi — întâlnim foarte des, la fiecare pas, mai cu seamă în România Mare.

Mă întreb: cine a făurit Unirea Munteniei cu Moldova; cine a făcut Independenţa; cine a făcut Regatul; este netăgăduit şi nimeni nu va îndrăzni să spună că nu-i aşa: MĂREAŢA GENERAŢIE! Ei şi numai ei i se cuvine această mare cinste, şi numai ea ne-a împins la îndeplinirea idealului.

Eu, în tinereţele mele, am apucat o parte din măreaţa generaţie, şi vorbesc în cunoştinţă de cauză.

Antisemiţii de astăzi, au o tradiţie bine definită; când vorbesc şi când voesc a clădi, ei merg pe o bază singură.

Antisemitismul există la noi mai bine de un secol: plângerea lui Vodă Sturza *către Poartă — 1828; înfruntarea Jidovilor — 1803.*

Apoi vine măreaţa generaţie: Cogălniceanu, I. C. Brătianu, Hajdeu, Negri, Bolintineanu, Alexandri, A. D. Holban *şeful fracţioniştilor, Generalul* Budişteanu, Butculescu, E. Gherghel *fost intim al lui I. C. Brătianu şi Deputat, chiar* Tache Ionescu, *care o pus taxe pentru străini în şcoli, afară de cei 30 deputaţi cari au avut curajul, ca în camera României Mici să propue, fără nici o teamă isgonirea tuturor Jidanilor din ţară.*

Antisemiţii români au înaintea lor, pe lângă o literatură, cărţi, jurnale, etc., au înaintea lor cel dintâiu Congres internaţional antisemit ţinut în Bucureşti.

Deaceea antisemiţii cu drept cuvânt spun Jidanilor: în lături dela clădirea care vrem s'o facem.

In 1887, eram la Iaşi şi una din cele dintâiu familii boereşti a Moldovei, anume Costache Palade, *căpătă un brevet pentru vânzarea produselor R. M. S. Costache Palade era membru al partidului liberal, rudă cu Prefectul de atunci, era sprijinit de o clasă întreagă. Este evident că nu el personal, mai ales cu ideile timpului, putea să vândă, şi puse vânzător pe un Jidov. Imediat i se ridică brevetul. Directorul General al R. M. S. şi care organizase R. M. S.-ul era* Dumitru Protopopescu. *Stăruinţi şi insistenţe mari politice veniră peste capul lui Protopopescu, iar el trimise la Iaşi următoarea scrisoare:*

„Stimate amice,

Este foarte probabil că debitul Domnului Palade s'a închis din cauză că era ţinut de un străin, sau în prăvălia unui străin, lucru nu numai oprit, dar chiar pedepsit de legea organică la regii, votată în sesiunea din urmă, de Corpurile Legiuitoare. Prin urmare dacă D-l Palade îşi va aşeza debitul în un local ocupat de Români şi va încredinţa vânzarea, unui Român, negreşit nu mai este nici un motiv de împiedecare.

In cazul când ar primi să se conformeze în totul legii, vă rog să-i scrieţi, a-i cere Regiei deschiderea debitului, luând formal angajamentul de care vă vorbii.

Devotat:

D. Protopopescu".

Acum dragă cetitor fă cunoştinţă cu persoanele arătate mai sus, vezi faptele lor, intră în gândul şi în sufletul lor, şi tot aşa fă, şi cu generaţia actuală, care a adus ţara în halul în care ne găsim, gândeşte şi dă curs sentimentelor ce vei căpăta, şi spune, care sunt ticăloşii, care sunt venalii morali şi imorali, gândeşte bine, cărora trebue ridicate spânzurători, şi cărora statui nemuritoare?

Unora să le fie ţărâna uşoară, iar celorlalţi să le rămâie numele de pomină.

GH. SION

Cetăţean de onoare al Clujului fost magistrat.

Statutul

„Ligii Apărării Naţionale Creştine"

Revizuit şi aprobat de Preşedintele Suprem!

Art. 1. — L. A. N. C. este o organizaţie politică, economică şi culturală, constituită pe baza unei doctrine şi a unui program în serviciul mişcării naţionale, a timpului nostru, determinată de primejdiile care ameninţă existenţa naţiei româneşti, şi în deosebi de primejdia jidănească.

L. A. N. C. nu este partid; nu voeşte să fie partid; nu va fi nici-odată partid.

Art. 2. — Principiile călăuzitoare ale L. A. N. C. sunt naţionalismul intransigent şi creştinismul integral. Scopul L. A. N. C. este apărarea naţiunii româneşti şi a legii creştine strămoşeşti, în orice domeniu, cum şi reintegrarea neamului românesc în drepturile sale fireşti: *România Românilor!*

In consecinţă: eliminarea Jidanilor din România este cel dintâiu scop al L. A. N. C.

Art. 3. — Semnul L. A. N. C. este crucea arică *„Svastica"*, ea fiind semnul străvechii noastre dăinuiri, semnul băştinăşiei neamului românesc pe pământul său, pe care voeşte să rămână stăpân.

Deviza ei este: *„Hristos, Regele, Naţiunea"*.

Drapelul L. A. N. C. este drapelul tricolor, purtând semnul „Svastica", neagră, pe culoarea galbenă.

Art. 4. — Mijloacele de acţiune ale L. A. N. C. sunt: trezirea conştiinţei şi energiei naţionale morale şi religioase, prin publicaţiuni, conferinţe, întruniri, biblioteci, organizări religioase, culturale şi sportive, iniţiativa înfiinţării de asociaţiuni cooperative şi bănci, sprijinirea întreprinderilor româneşti economice, şi acţiunea politică şi parlamentară pe baza doctrinei naţionaliste creştine şi a unui program lămurit.

Art. 5. — L. A. N. C. primeşte concursul tuturor bunilor Români, precum şi al altor creştini din ţară, *cari înţeleg să lupte frăţeşte* pentru realizarea idealurilor comune.

Pot deveni membri al L. A. N. C. numai Românii creştini, fără deosebire de sex şi cari nu fac parte din organizaţii secrete. Acei înscrişi în alte organizaţii sau partide politice, nu pot fi membri înscrişi ai organizaţiei L. A. N. C.

Nu pot face parte din organizaţia L. A. N. C. acei cari sunt avocaţii, asociaţii sau sprijinitorii de orice fel ai Jidanilor.

Art. 6. — Doamnele înscrise în L. A. N. C. se pot constitui în Secţii deosebite, sub direcţia şefilor organizaţiei, pe baza unui program special.

Art. 7. — Indatoririle membrilor sunt:

a) Respectarea doctrinei, programului, statutului şi regulamentului L. A. N. C. şi conformarea întocmai, atât în viaţa publică, cât şi în cea particulară;

b) Sprijin intelectual, moral şi material pentru L. A. N. C., în ra-

port cu puterile individuale ale fiecăruia;

c) Plata cotizațiilor fixate în regulament;

d) Disciplină desăvârșită.

Art. 8. — Calitatea de membru încetează prin moarte, demisie sau excludere.

Art. 9. — L. A. N. C. se administrează și conduce de către Președintele Suprem, cu concursul organelor statutare, centrale, regionale, județene și locale.

Președintele Suprem administrează Liga prin delegații revocabile. El se pronunță asupra demisiilor și excluderilor.

O comisiune de disciplină, formată din trei membri aleși de Consiliul Central din sânul său, își va da avizul prealabil asupra cazurilor disciplinare ce-i vor fi supuse de Președintele Suprem.

Art. 10. — Organele Statutare ale L. A. N. C. sunt:

a) Organe centrale: Consiliul Central, Marele Consiliu și Marea Adunare Națională.

b) Organe regionale: Inspectorul regional delegat, având inspecția mai multor județe și Adunarea Regională convocată anume de Președintele Suprem și prezidată de dânsul personal sau prin delegație, cu un scop determinat.

c) Organe județene: Președintele județean, Consiliul județean și Adunarea județeană.

d) Organe locale: Președintele comunal, Consiliul comunal și Adunarea comunală.

Art. 11. — Președinte Suprem proclamat pe viață a L. A. N. C. este marele luptător naționalist creștin Profesorul *A. C. Cuza,* învestit cu depline puteri.

Art. 12. — Consiliul Central își va da avizul, cerut de Președintele Suprem, asupra tuturor chestiunilor cari interesează organizația L. A. N. C.

Art. 13. — In interesul unei mai bune administrații, organizațiile L. A. N. C., Județene și Comunale, își vor împărți lucrările în trei Secții: Politică, Economică, Culturală, condusă fiecare de un Președinte de Secție, ales de Consiliul respectiv și lucrând sub autoritatea Președintelui organizației respective, cu aprobarea Președintelui Suprem.

Cei trei Președinți de Secție vor forma *delegația permanentă,* care va ajuta pe Președintele organizației la rezolvirea chestiunilor curente sau de natură urgentă.

Art. 14. — Prin inițiativa Inspectorilor Regionali și sub conducerea lor, cu aprobarea Președintelui Suprem, Organizațiile Județene și Comunale ale unei Regionale se vor putea asocia pentru lucrări comune, precum este publicarea unui ziar al Regionalei, organizarea de Cooperative, Sindicate, Arcășii, Cercuri culturale și sportive, serbări și altele.

Art. 15. — Marele Consiliu se compune din Președintele Suprem, Consiliul Central, Inspectorii Regionali. Președinții județeni și Parlamentarii L. A. N. C. El este convocat de Președintele Suprem.

Art. 16. — Marele Consiliu are următoarele atribuțiuni:

a) Alege pe președinte și pe membrii Consiliului Central;

b) Complectează programul L. A. N. C.

c) Modifică statutul și Regulamentul.

Art. 17. — Toți membrii organizației L. A. N. C. întruniți la chemarea Președintelui Suprem, în locul și timpul fixat, constitue Marea Adunare Națională.

Art. 18. — Marea Adunare Națională poate fi convocată în momente de grea cumpănă și de hotărâtă îndrumare pentru viitorul ei și al neamului.

Art. 19. — Fondurile L. A. N. C. se vor creia din cotizațiuni, donațiuni, publicațiuni, conferinți, serbări și alte venituri.

Art. 20. — Prin regionale nu se înțeleg subdiviziuni creiate pe regiuni geografice sau istorice, ci numai împărțiri de inspecție încredințate unor delegați speciali, de preferință, dintre președinții județeni sau comunal. In regulament se vor specifica atribuțiunile fiecărei organizațiuni statutare, precum și modul de funcționare.

Prezentul Statut s'a alcătuit prin modificările propuse în Marele Consiliu dela Iași, din 15 August 1926, de către comisiunea delegată de acest Consiliu și revizuit de Președintele Suprem.

(*„Călăuza Bunilor Români“*. Ediția III. — Iași, 1927).

O semnificativă realizare în sculptură

Acum vre-o cinci ani, Dl. *Simeon Mitea* descoperise cititorilor acestei reviste un talent promițător în domeniul sculpturei: pe tânărul *Radu Moga,* pe atunci student al Școalei de Bele-Arte din București. Dela primele manifestări, talentul acestui sculptor, s'a bucurat de aprecieri favorabile în cercurile cunoscătorilor; un suflet generos: Dl. *Andreescu* din Craiova, a socotit de bine să-i acorde și un ajutor pentru continuarea studiilor. Atenția, ce i-a purtat-o publicul încă din epoca studenției, s'a dovedit la locul ei.

Astăzi Dl. Moga este o speranță a tinerei generații de artiști; unul dintre puținii sculptori contimporani înzestrați pentru această artă.

Nu ne îngăduie momentul să înfățișăm pe larg și amănunțit operele sale. Ne limităm încercarea la una din cele mai interesante și mai de preț lucrări: *BUSTUL VÂNZĂTORULUI IUDA,* încadrându-ne astfel în preocupările și orientarea acestei reviste. „Iuda vânzătorul“ este o lucrare ce rezumă, într'un spirit superior de înțelegere, caracterele rassei jidovești și dovedește cât de serios a adâncit, autorul ei, psihologia acestui neam, cu tot ce are unic, exclusiv și odios în ea.

Nu e tocmai ușor să exprim în cuvinte impresia produsă de intuirea acestui bust: e atât de bogat în semnificații, atât de grăitor, că vorbele par prea strâmte să exprime tumultuoasa rezonanță din conștiință. Un cap de viperă, ce se înalță perfid din umbră, neliniștind sărmana omenire; e șarpele iudaic într'o atitudine de veghe, de spionaj, simbolizând plastic ridicarea prin surprindere a neamului jidovesc, peste celelalte popoare. Un nemărginit orgoliu, un dispreț suveran, pentru tot ce nu se închină lui Iehova, se desprind din trăsăturile feții, împreunându-se cu șiretenia specific iudaică. Iată ochii mici, scoditori, cu luminile de oțel, privind laș printre gene și absorbiți în tainice socoteli. Un rânjet hidos de diavol, abia reținut, silind zadarnic să pară zâmbet, crispează mușchii feții. Rânjetul triumfătorului! Așteptăm să-i dea drumul să înece în hohote toată zarea! Nasul proeminent, curbat spre interior, reprezintă îndrăzneală împinsă în extrem, obrăznicia de care e capabilă rassa jidovească.

Sculptorul Moga a reprezentat apoi, cu multă artă, sensualitatea ce caracterizează acest popor. Buzele resfrânte dogoresc de vițiu, mustuesc de plăcerea desfrâului, iar nările dilatate se sbat satisfăcute de mirosul noroiului. Fiecare amănunt al feții indică, cu multă precizie, o însușire tipică a Jidovimii.

Sprâncenele puternic arcuite, fruntea încordată, vigoarea trăsăturilor, manifestă îndelung răbdarea acestui neam, tenacitatea cu care urmăreşte realizarea planurilor sale întunecate. Maxilarele desvoltate simbolizează fiara veşnic flămândă, ce devorează cu nemiluita bunurile pământului şi munca oamenilor, iar perciunii răvăşiţi exprimă conservatismul rassei, neîntrupta adăpare din zăcămintele de ură ale Talmudului. Urechile ascuţite de demon, barba neîngrijită, pletele sfârşite în capete de şerpi, întregesc admirabil portretul.

Să înlăturăm, pentru o clipă, din minte, imaginea enigmatică, zâmbetul silit al lui Iuda şi să ni-l închipuim revenit în atitudine gravă. Cămătarul cu aer sibilinic se va transforma într'un nemilostiv stăpân: presimţi că, odată cu risipirea rânjetului, o expresie terifiantă va împietri figura: a doua faţă a Jidovimii, bine mascată şi rezervată zilelor de glorie ale lui Iehova. Iată înţelesul adânc spre care a voit să ne orienteze sculptorul Radu Moga.

„Iuda vânzătorul" este o lucrare ce iese din comun. Sculptorul Moga s'a achitat conştiincios de greaua sarcină ce şi-a impus-o. Caracterele rassei jidoveşti se încheagă la înălţimea prototipului, a simbolului universal valabil. Nu răspunde întocmai figurei vânzătorului lui Cristos, aşa cum a reconstituit-o închipuirea noastră din cetirea cărţilor sfinte? Par'că îl vedem pe necredinciosul apostol privind, cu mistică adorare, la pumnul de arginţi şi frecându-şi bucuros mâinile, pentrucă a făcut „o bună afacere". Sau Shylock, cămătarul veneţian, nu trăieşte în acest bust prin trăsăturile sale esenţiale: ura pătimaşă cu care urmăreşte pe datornicul creştin Antonio, plăcerea diabolică ce-o resimte la gândul ciopârţirii lui?

Acest cap de expresie, atât de substanţial, diluat în numeroase exemplare, îl întâlnim în colţul străzilor, în cafenele, în dosul tarabei; îl recunoaştem în scrisul cotidian; îi simţim respiraţia grea, înecăcioasă, pestilenţială, în atmosfera timpului; îl identificăm în mâna nevăzută ce ne apasă grumazii. Intr'o supremă sforţare, cu energia celui adus la disperare, ridicăm pumnul să-l strivim. Am simţi o imensă uşurare, o nebună satisfacţie. Drum larg de hotar ni s'ar deschide şi sufletul ar sorbi mireasma câmpului cu patima celui evadat din celulă.

Vedeţi bustul, pe coperta revistei.

Prof. HORIA SIMA
— Hunedoara. —

Dela L. A. N. C. — Vaslui

FRAŢILOR!

Zeze ani s'au împlinit decând, cu jertfa dureroasă a celor 800.000 de suflete ne-am închegat neamul statornicind noul stat românesc în cuprinsul dintre Tisa şi Nistru. Stăpânim azi o ţară frumoasă şi bogată cum alta nu mai este, căci nici una nu are, adunate laolaltă, atâtea bogăţii.

Şi totuşi în România Mare de azi nu trăim mai fericiţi decât în mica Românie de ieri; şi într'o ţară atât de bogată ne chinuim în cea mai neagră calicie.

Dece? Care-i pricina? Cine-i de vină?...

Cârmuitorii noştri, se spală pe mâini. Ca Pilat din Pont. Zic ei: e criză în toată lumea.

Nu-i adevărat. Nicăeri nu este suferinţa dela noi. Metehne or fi fiind, căci raiul nu-i nicăiri pe pământ, dar nicăiri noroadele nu ghiftuesc cu sudoarea lor o sumedenie de trântori pe atât de lacomi pe cât de netrebnici.

Toate popoarele, după răsboiu, şi-au venit în fire. Noi, nu.

Din potrivă, mergem din rău în mai rău. Ne târâm zilele fără nici un spor, fără nici o nădejde, fără nici o bucurie. Suferim şi răbdăm, răbdăm şi suferim, aşteptând o minune dumnezeiască. Zadarnică aşteptare, căci azi Hristos nu mai e pe pământ!....

Şi de unde să vie minunea? Dela partide? Dela „porcii", cari s'au îmbuibat până acum cu voturile şi cu dobânzile noastre? Dela trântorii cari ne gospodăresc din automobile şi din bancă? Dela ghiftuiţii consiliilor de administraţie, cari se îndoapă cu icre moi şi se scaldă în şampanie? Dela cămătarii cari ne-au jupuit zece piei? Dela Jidanii cari nu muncesc şi stau cu tejghelele pline, pândind mezaturile? Dela cine să vie minuna? Dela Negură? Dela Şerban? Dela Andrei?

FRAŢI ROMÂNI!

Aţi văzut toate partidele câte parale fac. Mai credeţi în ele şi în agenţii lor? Nu v'aţi învăţat încă minte? N'aţi pătimit destul? Mai vreţi biruri? Mai vreţi miniştri? Mai vreţi prefecţi? Mai vreţi primari? Mai vreţi deputaţi? Mai vreţi puzderie de lefegii şi de automobile? Nu vă ajunge cât aţi plătit până acum? Mai vreţi Directorate, Camere Agricole, Case autonome? Şi Vidrighini?...

Dacă v'aţi desmetecit în sfârşit, dacă v'a ajuns cuţitul la os, dacă vi-i răbdarea (căci mare v'a fost!) pe drojdie, veniţi-vă în fire şi daţi-vă seamă că *NUMAI IN VOI E MINUNEA.*

Uniţi-vă desnădejdile într'un singur crez. Puneţi cruce partidelor şi adunaţi-vă sub cutele drapelului *LIGII APĂRĂRII NAŢIONALE CREŞTINE de sub conducerea Dlui A. C. CUZA* şi faceţi ceeace au făcut Nemţii lui *Hitler*, ori Italienii lui *Mussolini*, cari au măturat partidele, politicianii, Jidanii şi, toată păcătoşenia trecutului, nărăvit în rele şi păcate.

Sunt 40 de ani de când profesorul *CUZA* propovădueşte împotriva partidelor şi a Jidanilor. Sunt 40 de ani de când a prevestit prăpădul în care aveau să ne aducă.

Iată am ajuns la vorba marelui învăţat!...

Ce mai aşteptaţi?

Dr. TEODOR RÂŞCANU
advocat.
Preş. L. A. N. C. — Vaslui.

Impozantele Congrese Judeţene ale L. A. N. C.

La Rădăuţi peste 10.000 de oameni. — La Storojineţ peste 7.000 de oameni. — La Hotin peste 8.000 de oameni.

Despre *CONGRESUL L. A. N. C.*, ţinut la *1 Februarie 1931*, în *RĂDĂUŢI*, am relatat în numerii trecuţi ai revistei noastre.

* * *

CONGRESUL L. A. N. C. la STOROJINEŢ s'a ţinut în ziua de *26 Februarie 1931.*

Autorităţile n'au luat nici un fel de măsuri de oprimare a adunării, cum s'a făcut la Rădăuţi, aşa că congresul s'a petrecut în cea mai desăvârşită linişte.

Ţăranii au început să sosească cu steagurile de dimineaţa. Locul viran dela marginea oraşului care se chiamă „Maidan" era pela ora 12 o mare de capete. După evaluările făcute congresiştii au fost în număr de peste 7000. La mijlocul adunării, în jurul tribunei, erau adunate steagurile satelor: *Budeniţ, Pătrăuţi pe Siret, Panca, Cireş, Muşeniţa, Banila pe Siret, Straja, Frătăuţii vechi şi noi, Bilca, Satu-Mare, Ciudei, Igeşti, Horodnic, Volovăţ, Petriceni, Ropcea, Vicovul de Jos, Davideni,* drapelele judeţene dela *Storojineţ* şi *Rădăuţi,* din suburbia cernăuţeană *Roşa,* etc., în total vre'o *30 de drapele.*

Dela Bucureşti au sosit D-nii dr. *V. Trifu* şi avocat *Milian*, dela Iaşi d. *George Cuza*, d. *Ghica*, dela Cernăuţi prof. *Huţan*, avocat *Tcaciuc, Olinici,* dela Rădăuţi D-nii*Robu, Grigorian, Bogdan,* etc., apoi păr. *Iliuţ*, preşedintele organizaţiei judeţului Storojineţ, etc. etc.

Mulţimea a primit cu entuziaste ovaţii pe fiecare nou venit. La sosirea delegatului ziarului *„Universul"* mulţimea a manifestat pentru acesta. D. Robu a relevat atitudinea obiectivă a „Universului", care cu prilejul incidentelor dela Rădăuţi nu s'a sfiit să scrie adevărul asupra barbarizmelor autorităţilor de acolo.

Adunarea a fost prezidată de păr. *Iliuţ* (Pătrăuţi pe Siret), care la deschiderea ei, relevă lupta pentru *Hristos, Rege şi Neam,* ce a pornit-o Liga şi îndeamnă pe participanţi la linişte şi ordine.

D. avocat *Tcaciuc* (Cernăuţi), arată că politicianii, amăgind pe ţărani, au dus ţara la ruină. Deputaţii de Storojineţ nici nu sunt cunoscuţi de popor; ei au trecut prin sate numai când au venit să-şi ceară voturile. Acum îşi îngrijesc de interesele personale şi se gândesc la demisiile în alb. Legea împotriva cametei, care prevede 12 la sută, este mereu amânată. Cerem ca aceste 12 la sută să fie cu efect retroactiv, pentru împrumuturile neplătite încă. Să se oprească execuţiile pentru datoriile cu 60 la sută şi mai mult. Partidul naţional-ţărănist a arestat la Rădăuţi şi aiurea pe cei ce au pornit luptă cinstită în cadrele legilor şi a ordinei de stat şi a dat liberă voe tuturor comuniştilor. Oratorul cere formarea unui bloc creştinesc, împotriva dominaţiunii Evreilor.

D. dr. *V. Trifu* (Bucureşti), aduce salutul Olteniei, Munteniei şi Dobrogei. Işi exprimă profunda îndurerare că Românii în ţara lor, nu sunt lăsaţi să-şi spună năcazurile, cum s'a întâmplat la Rădăuţi. Mulţumeşte din partea biroului central de informaţii a organizaţiei, presei, care a redat în mod conştiincios cele întâmplate acolo şi înfierează presa înstrăinată. Arată că francmasonii întreţin o acţiune de discordie între Români, împărţindu-i în partide. In prezent există în România 11 partide. Ne trebue unire. In ceeace ne priveşte legea cametei, cota 12 la sută e prea mare, căci nici un agricultor, meseriaş, profesionist liber, etc., nu câştigă decât cel mult 10 la sută din capitalul ce-l investeşte. De unde să plătească atunci cele 12 la sută şi în plus capitalul?

Nu numai ţăranii, dar toate clasele sociale sunt obijduite sub guvernarea de azi. Să ne învăţăm minte şi să nu mai alegem deputaţii de soiul lui Percec, dela Rădăuţi, care a dat ordin să se dea cu baioneta în alegătorii lui. Dl. docent Trifu termină, cerând mulţimii să aştepte cu încredere şi nădejde.

Dl. *Ghica* (Iaşi), aduce salutul Moldovei, de unde a pornit mişcarea cuzistă şi insistă asupra necesităţii de dezrobire economică şi politică a elementului autohton.

Dl. *Robu* (Rădăuţi) aduce salutul judeţului său. Descrie masacrele întâmplate la 1 Februarie la Rădăuţi. Arată că Liga luptă împotriva Evreilor, a capitalului înstrăinat şi a politicianismului demagogic. Relevă datoria fiilor de ţărani trecuţi prin Şcoli, de a-şi lumina părinţii şi fraţii şi insistă asupra rolului studenţimii în mişcarea cuzistă. Să luptăm împotriva alcoolismului. Partidul dela putere şi-a bătut mai mult decât toate partidele, joc de ţărani. La Rădăuţi deputatul Percec a dat ordin cavaleriei să urmărească pe ţăranii cari fugeau, chilometri în afară de oraş. Nu vom da înapoi, până nu vom învinge. Nu apelăm la dezordine, dar ne revendicăm toate drepturile în cadrul legal.

Dl. avocat *Milian* (Bucureşti), salută congresul în numele tineretului L. A. N. C. din Capitală.

Dl. *Olinici*, preşedintele tineretului cuzist dela Cernăuţi, aduce salutul acestui tineret şi arată că mişcării cuziste i s'au alăturat o mulţime de oameni în vârstă, profesori universitari, preoţi şi o mulţime de alţi intelectuali, cari aprobă programul Ligii. Şi străinătatea, despre care se vorbeşte aşa de mult la noi în ţară, a pornit o intensă acţiune antisemită.

Dl. *Bogdan* (Rădăuţi), insistă asupra mizeriei economice a ţărănimii.

Dl. *Gruschinski* (Ciudei), vorbeşte în numele Germanilor, iar dl. *Humencu* (Crănişoara) în numele Rutenilor.

Dl. *Moscaliuc* relevă cazul învăţătorului cuzist din Ciudei, Mancovschi, pe care un grup de birjari Evrei l-au schingiuit, intenţionând să-l omoare.

Dl. *Grigorian* (Rădăuţi), arată pericolul comunismului.

Dl. *Romaniuk* infierează atitudinea deputaţilor ucrainiomani, cari încearcă să îndepărteze pe Ruteni de populaţia băştinaşă.

Dl. prof. *Huţan* aduce salutul judeţelor Cernăuţi şi Hotin şi omagii D-lui A. C. Cuza pe care adunarea îl aclamă cu mult entuziasm.

Dl. *George Cuza* aduce salutul tatălui, său, Preşedintele Suprem al Ligii, şi spune că îi va duce, ca răspuns, impresiile culese la acest congres. Avântul nostru a pornit din conştiinţa crerilor noştri. Până acum ni s'au dat numai minciuni şi baionete. Ne revendicăm drepturile. Deşi ţăranii au fost împroprietăriţi, în urma cametei şi a jafului economic, stau mai

prost decât în 1918. In Basaarbia îşi îngroapă sumanele de frica perceptorilor. Iar d. Mihalache îşi face case la Bucureşti şi d. Madgearu duce bani la Băncile din Elveţia. Datorim străinătăţii 130 miliarde lei şi plătim amuităţi şi procente în fiecare an 9 miliarde. De unde? Stabilizarea făcută de ţărănişti este o nenorocire. Valoarea banului ne interesază în România şi nu în străinătate, pentrucă majoritatea cetăţenilor noştri trăiesc în ţară şi nu fac excursii de plăcere. Lupta cu deviza: *Hristos, Regele* şi *Naţiunea* va trebui să reuşească. Dl. Cuza citeşte o moţiune în sensul celor vorbite.

După citirea moţiunii, păr. *Iliuţ* ia jurământul organizaţiilor.

Congresul a expediat următoarele telegrame omagiale:

„Majestăţii Sale Regelui Carol II.

Bucureşti.

Membrii L. A. N. C. din judeţul Storojineţ, adunaţi astăzi în congres, însufleţiţi şi fanatizaţi de deviza: Hristos, Rege şi Naţiune, îşi îndreaptă primul gând către Majestatea Voastră, din mila lui Dumnezeu Stăpân al acestei ţări şi Vă roagă respectuoşi să primiţi omagiile lor de nestrămutată credinţă şi neţărmurit devotament, dorindu-Vă domnie glorioasă spre înălţarea şi fericirea Patriei noastre scumpe.

Preot Iliuţ“.

*

„Domnului A. C. Cuza

Iaşi.

Membrii L. A. N. C. din judeţul Storojineţ adunaţi astăzi în congres exprimă Preşedintelui lor Suprem dragoste fiiască, şi jură din nou a lupta pentru realizarea programului pentru Hristos, Rege şi Naţiune cu ruga ferbinte ca Dumnezeu să Vă susţie mulţi ani.

Preot Iliuţ“.

La prima telegramă a sosit în ziua de 28 Februarie a. c. următorul răspuns:

„D-lui Iliuţ

Pătrăuţii de sus (Storojineţ).

M. S. Regele a binevoit a mă autoriza să Vă transmit înaltele sale mulţumiri pentru sentimentele de credinţă exprimate de D-Voastră din partea membrilor L. A. N. C. din judeţul Storojineţ.

Secretar particular al M. S. Regelui: C. Dumitrescu“.

* * *

Congresul L. A. N. C. din JUDEŢUL HOTIN s'a ţinut în ziua de *1 Martie 1931,* în comuna *Criva,* pentru care congres, Preşedintele judeţului, dl. *prof. Huţan,* a primit şi aprobarea.

Jidovii din Basarabia şi Bucovina au tot urlat zile dearândul prin gazetele lor contra autorităţilor, fiindcă au permis ţinerea congresului Ligii şi în cele din urmă *le-a succes să se anuleze permisul dat, luându-se măsuri prin comune, de primari şi jandarmi, să fie împiedecaţi sătenii de a pleca din satele lor.*

In dimineaţa zilei de 1 Martie, s'au văzut mişunând prin gări, şi prin trenuri, agenţi de siguranţă şi jandarmi, iar aici şi colo câte un perciunat care dădea informaţii pe şoptite siguranţei.

Inainte de a intra în gara Criva (un centru foarte potrivit, din judeţul Hotin), se vedeau din mersul trenului mai multe mii de săteni, adunaţi pe un platou, lângă biserică, cu steaguri, în frunte cu d. prof. *Huţan.* Cei sosiţi au fost întâmpinaţi cu urale puternice, de congresişti în număr de cel puţin 8000.

Abia în ziua de 1 Martie, după ce au văzut autorităţile că sătenii nu înţeleg să fie împiedecaţi de a se sfătui, au permis din nou telefonic ţinerea congresului.

Cel dintâiu a luat cuvântul preşedintele judeţului, d. prof. *Huţan,* desvoltând programul Ligii pe înţelesul poporului.

A urmat la cuvânt d. *Dr. V. Trifu,* dela Bucureşti, care s'a ocupat între altele, special de situaţia jalnică a pădurilor României, cari au fost nimicite într'un mod barbar de Jidani, sub protecţia şi cu concursul politicianilor din partide. A arătat d. dr. Trifu, şi aici, necesitatea de a se expropria pădurile din mânile barbarilor şi de a se trece în sama obştiilor săteşti, în ciuda gazetelor jidoveşti, cari au ştiut să denatureze şi să ridiculizeze acest punct din programul Ligii. Cuvântarea Drului Trifu a fost însoţită de mii de urale, cari umpleau văzduhul.

A luat cuvântul apoi d. prof. *Gh. Cârlan,* dela Suceava, care a explicat sătenilor, cu documente reproduse din rev. *„Infrăţirea Românească“,* dece susţine Liga că partidele sunt jidovite, citând nume de fruntaşi de ai partidelor, cari sunt în câteşi 15—20 de consilii de administraţie ale diferitelor intreprinderi economice cu capital jidovesc. Aceşti fruntaşi ai diferitelor partide întreţin numai între Români duşmănii, dar în consilile de administraţie ale Jidovilor nu se ceartă.

După prof. Cârlan, a luat cuvântul dl. Locot. în rezervă *Damian,* din Hotin.

A vorbit după aceea d. *N. Robu,* dela Rădăuţi, lămurind diferite puncte din programul Ligii.

Apoi d. *Costache,* în numele tineretului L. A. N. C. din Cernăuţi şi alţii dintre localnici, a căror nume ne scapă.

Un *grup de studenţi* din Cernăuţi împreună cu sătenii, a cântat *„Imnul Regal“,* făcând o deosebită impresie.

Luând cuvântul din nou d. prof. Huţan a dat citire unei telegrame către *M. S. Regele* şi alteia către *Preş. Suprem d. prof. A. C. Cuza.*

Congresiştii au cerut să depună jurământul pe steag că vor lupta pentru Hristos, Rege şi Naţiune, care dorinţă li s'a împlinit.

S'au împrăştiat apoi toţi în cea mai desăvârşită linişte.

Duşmanii Ligii svoniseră că dela întrunire se va da un asalt asupra târgului *Lipcani,* care geme de Jidani. Iată încă o dovadă că L. A. N. C. nu este o adunătură de oameni fără răspundere, cum vor s'o prezinte partidele, cu Jidanii lor. Şi cu cât ne vor bârfi aceştia şi ne vor pune piedici, lumea va vedea că avem mai multă dreptate şi numărul nostru va creşte.

* * *

CONGRESUL L. A. N. C. LA SUCEAVA, se va ţine în 22 *Martie* 1931, după informaţiile ce avem.

Cum operează Jidanii

In scrisoarea adresată de Dl. Avocat *Muică*, subsemnatului, pusă sub titlul *„Jidanii în fața Justiției“* și publicată în numărul de 15 Februarie 1931 al acestei reviste, autorul desvălue, fără nici o rezervă, machinațiunile Jidanilor, săvârșite spre a ocoli sau zădărnici justiția statului, care îi adăpostește și îi ocrotește.

Dela 15 Februarie până astăzi, adică în curs de o lună, lumea românească a mai aflat o demonstrație senzațională a modului cum se comportă Jidanii înaintea administrației românești și anume: cazul delictului consumat de mituire, săvârșit de rabinul Glasner din Cluj, prins asupra faptului, de personalul parchetului și al poliției, mituire ce a fost respinsă cu dispreț și indignare de secretarul general al chesturii poliției, dl. *Dr. Clonța*.

Cu privire la această murdară afacere, care aruncă justa lumină asupra neamului Jidovesc, reprezentat prin șeful său spiritual și moral, prin rabinul Glasner al tuturor Jidanilor ziși ortodoxi, din Ardeal, redacția acestei reviste ține de a ei datorie să aducă mulțumiri ziarului *„Universul“*, care prin redactorul său din Cluj, tânărul și curajosul publicist *A. Gociman*, înțelege să informeze exact publicul românesc asupra dedesubturilor specific iudaice ale procesului de mituire, precum și asupra demersurilor justiției, care în această chestiune nu a fost — în stadiul instrucției — la înălțimea așteptată de conștiința românească și simțul echității.

Astăzi iese la lumină un alt caz de demonstrație senzațională a felului cum Jidanii lucrează spre a zădărnici opera de aplicare a legilor în această prea tolerantă țară.

Prin stăruințele neobositului luptător *Dr. Amos Francu*, rămas aici în Ardeal izolat ca o stâncă, și sărac ca un apostol în pleava de îmbogățiți postbelici ai Consiliului dirigent și ai Guvernului Maniu, s'a obținut în fine, la Curtea de Apel din București, Secțiunea Camera de punere sub acuzare, prin deciziunea din 11 Februarie 1931, desființarea ordonanței de neurmărire prin care se scotea de sub sancțiunile codului penal inspectorul general agronom *Popescu-Pera*, trimis în judecată pentru întocmirea cu intenție frauduloasă a unui raport fals, în materie de aplicare a reformei agrare, prin care raport se frustrau Moții, permanent năpăstuiți, și se favorizau Jidanii *Tischler, Bürger și soția*. Camera de punere sub acuzare, „în consecință trimite pe inculpatul de mai sus, înaintea Tribunalului corecțional Ilfov, spre a fi judecat conform legii“.

S'a dat o rază de speranță, că Moții pot redobândi câteva mii de jugere de pădure prin revizuirea procesului de expropriere. Ceeace acum, imediat, interesează aici, este modul cum Instanța de Apel din București, își formulează considerentele pe cari sprijină anularea ordonanței de neurmărire.

Din seria de considerente, reproduc unul singur, din care rezultă cum Jidanul Tischler, a încercat să corupă un arbitru și martorii spre a obține dela aceștia tăcere sau mărturii false:

„Având în vedere că, în ce privește pe Tischler, fără îndoială că nu era de așteptat să recunoască dacă a solicitat în vre-un fel bunăvoința celor doi inspector[1]*); în depoziția sa însă martorul avocat Ioan Popa declară ca, fiind arbitru în transacția ce se pusese la cale între stat și Tischler, cu privire la domeniul în discuția exproprierii și înainte de a se pronunța, Tischler a venit la hotel la martor (arbitru) solicitându-l să-i dea informații — însă acesta nu l-a primit; martorul Alexandru Andrei, apărătorul sătenilor din apropiere declară, că a fost invitat de Tischler, și după o primire curtenitoare ce i-a făcut, l-a întrebat cari ar fi pretențiile sale ca să-l lase în pace, propunere ce a indignat pe martor; deasemenea martorul Șiancu Emil declară că și pe dânsul l-a chemat Tischler și după o introducere ispititoare, în care îi vorbea martorului de nevoi, îi propune să-i dea 1—2 milioane de lei dacă martorul abandonează lupta pentru revizuirea procesului de expropriere; din aceste cazuri repetate reiese pentru Tischler ca un sistem de a interveni și a-și câștiga pe cei de cari are nevoe, punând la mijloc sume de bani ca să isbutească, — sistem pe care este de presupus că l-a încercat și în cazul de față, căci numai așa s'ar putea explica arătările așa de favorabile pentru Tischler, pe cari le-au făcut în raport cei doi inspectori delegați*[2]*) și de cari a depins în cea mai mare parte soluția favorabilă pe care a obținut-o Tischler în expropriere“....*

Mă opresc aici, cu reproducerea din considerentele deciziunii Camerii de punere sub acuzare din București. Face lumină deplină. Arată pe Jidan în postura de corupător de martori; cum cazul rabinului Glasner din Cluj arată pe șeful spiritual și moral al Jidovimei, în postura de mituitor, client al pușcăriei în care trebue să-și ispășească pedeapsa, pentrucă a intrat în flagrant conflict cu codul penal.

Iată, domnule cititor, o mică frântură din oglinda sufletească a neamului, care prin faptele conducătorilor săi, ne face în fiecare zi să înțelegem ce înseamnă însușirea de *„popor ales“!*

I. C. CĂTUNEANU.

[1]) Unul din ei, *Golgoteanu*, a murit înainte de a apărea în fața justiției, drept client al codului penal, pentru a fi favorizat cauza Tischler în paguba Moților.

[2]) Popescu-Pera și Golgoteanu.

Nu luptă, ci armonie între frați

Nu luptă, ci armonie, frați Români și Creștini. Nu luptă, ci armonie, domnilor conducători ai poporului, pe ai căror umeri a stat în trecut naționalismul, care ne-a dat România Mare de azi.

Lăsați luptele, pe viață și pe moarte, ce le duceți, pentrucă unul e unit și altul neunit. Lăsați luptele ce le aduceți și vă dați mânile și strigați, că ura și pisma dintre Voi a dispărut, și fiți stâlpii naționalismului, precum a fost în trecut.

Aduceți-Vă aminte de Hora Unirii *dela 1859:*

Amândoi suntem de-o mamă,
De-o făptură și de-o seamă,
Ca doi brazi într'o tulpină,
Ca doi ochi într'o lumină.

Câtă dragoste, cât avânt de înfrățire în aceste rânduri.

Religia menține națiunea. Națiunea este țara. DeșteptațiVă, desfaceți-Vă din ghiarele politicianismului corupător și reveniți la misiunea ce-o aveți.

Cu toții la muncă, cu toții la sacrificiu, pentru binele poporului român, care e hărțuit din toate părțile, de dușmani, cari sunt mai periculoși decât îi credem noi.

Z. MANOLACHE
— Maramureș. —

Glasner Achiba şef rabinul cu ghinion

Cazul şefrabinului Achiba din Cluj, nu este numai un caz de senzaţie, antisemit, cum le-ar părea bine Jidanilor să aibă aparenţa, ci studiat în toate amănuntele vom vedea, că este de o mare importanţă în çe priveşte politica jidovească

In *Buletinul direcţiunei generale zootehnice şi sanitare* din Martie—Aprilie 1929 (An XV No. 3—4), dl Dr. *Gh. Francisc Popescu* publică studiul: *„Tăerea bovideelor în abatoriile din România"*. *In acest* studiu, autorul descrie diferitele instrumente şi diferitele metode de tăerea viţelor, întrecari cea mai barbară şi nepractică este cea jidovească. Cităm din acest studiu partea care se referă la această chestiune:

„In toate ţările europene aproape, adică acolo unde sunt mozaici, se practică şi metoda rituală izraelită, metoda jugulaţiunei, care nu are decât valoarea unui rit religios. Moartea se produce prin efuziunea de sânge. Animalul este trântit jos, legat de trei picioare, piciorul stâng de dinapoi rămânând totdeauna liber; apoi tăietori hahami jugulează animalul, apucând cu mâna stângă marginea inferioară a gâtului, iar cu un cuţit special ţinut în mâna dreaptă, prin trei mişcări, secţionează organele şi vasele regiunei până la vertebrele cervicale.

Se neglijează cu totul suferinţa animalului, care având gâtul tăiat, rage, se sbate, scoate limba, spectacolul este hidos, scenele barbare, animalul ades se ridică de jos, cu capul bălăbănind, din vasele secţionate curgând şiroaie de sânge. Respiraţia animalului la început e scurtă, devine apoi puternică, continuându-se cu un horcăit înspăimântător la auzit. Nenorocitul animal se sbate în suferinţe atroce. Muşchii feţei fac mişcări convulsive, masetarii se contractă, limba atârnă, ochii holbaţi se învârtesc în orbite şi nu devin fixi decât numai după ce moartea a pus, în sfârşit, capăt chinurilor cumplite ale victimei, după agonie mai îndelungată".

Mai departe:

„A. Carreau şi M. Rousseau, într'un studiu, amintesc de procedeul preconizat de religiune mozaică, numai pentru a protesta contra unui asemenea procedeu barbar, sprijinit pe consideraţiuni higienice eronate, — sângerarea nefiind mai perfectă cu acest procedeu — şi chiar dacă s'ar admite această afirmaţie, este profund desgustător să se asiste în abatoriile franceze la tristul spectacol al agoniei lungi, la care sunt supuse animalele tăiate prin metoda rituală.

Toleranţa aceasta, care este relicua vechii predominanţe a bisericei asupra societăţii civile, autorii citaţi o pun în vina administraţiunei, care permite cea mai repugnantă dintre toate manifestaţiunile exterioare ale cultului interzise în public şi cer suprimarea tăerii rituale în Franţa".

Nu mai comentăm nimic!

Mai departe ne aduce date preţioase statistice despsre metodele de tăere, întrebuinţate la noi în ţară. Lăsăm să urmeze textual cele scrise de dl. Dr. Popescu, şi apoi vom vedea ce are Achiba, cu studiul citat.

„In Moldova din cele 4 răspunsuri primite rezultă că în 4 abatorii se taie numai ritual (Huşi, Dorohoi, Botoşani, Moineşti şi Bacău), iar în celelalte 3 se utilizează atât metoda rituală izraelită cât şi cea a enervaţiunii (Galaţi 25% ritual, 75% enervaţiunei, Roman 50% şi 50% Tecuci).

„In Muntenia şi Oltenia (răspunsul dela 12 abatorii) nu se taie în nici un abator numai prin metode rituale. In şapte abatorii se taie numai prin metoda enervaţiunii (Piteşti, Curtea-de Argeş, Roşiori de Vede, Câmpulung, Mizil, Balş-Romanaţi, Alexandria), iar mixt, adică şi prin metoda rituală şi prin cea a enervaţiunei, se taie în 5 abatorii (Ploeşti 2% izraelit, Râmnicul-Sărat, Bucureşti 15% ritual, 85 enerv., Caracal foarte puţin ritual, Călăraşi-Ialomiţa 5% izraelit, 94% enervaţiunii). La Ploeşti se utilizează pistolul Cash şi Temple, iar la Călăraşi-Ialomiţa bovitonul lui Demetrian (1%).

In Dobrogea (2 abatorii) se taie şi prin metoda izraelită şi prin a enervaţiunei; în Bazargic majoritatea prin jugulare, în Constanţa 95% enervaţiunei şi 5% ritual.

In Basarabia (9 abatorii). In 5 abatorii tăierea se face numai prin metoda rituală izraelită (Lipcani-Hotin, Soroca, Hănceşti-Lăpuşna, Rezina-Orhei, Chişinău). Ambele metode sunt practicate în patru abatorii; Cetatea-Albă 50% izraelită 50% enervaţiunei, Reni 20 izraelită 80% enerv. Bolgrad 25% izraelită 75% enerva. Tighina 90% izr. 10% enervaţiunii.

In Ardeal (s'au primit răspunsuri dela 42 abatorii). In Transilvania în nici un abator nu se practică metoda enervaţiunei. Metoda rituală izraelită are exclusivitate în 8 abatorii: Aleşd (Bihor), Halmeu, Sighet (oraş), Tuşnad, Cehul-Silvaniei (Sălaj), Satu-Mare, Seini (Sătmar), Dragomireşti (Maramureş).

Tăierea animalelor, după ce s'a practicat întâiu asomarea, are exclusivitatea în 18 abatorii: Ineu (Arad), Gheorgheni (Ciuc) Prejnev (Braşov), Nocrich (Sibiu), Teaca (Mureş), Cristian (Braşov), Carei (Sălaj), Cenad (Braşov), Rupeni (Târnava-Mare), Comloşul-Mare, Agnita, Halmugiu (Arad), Halchiu (Braşov), Pâncota (Arad).

Pentru asomare se utilizează toporul, maiul, barda, masca Bouterolle, metoda germană, (Careii-Mari, Sălaj) ciocanul englez (la Cristian, Halchiu), etc.

Mixt, adică asomare şi tăierea rituală se practică în 16 abatorii: (Cluj 60% ritual 40% asomare, Beiuş 25% şi 75%, Tg. Secuesc 2% şi 98%, Valea lui Mihai 75% şi 25%, Sibiu 10% şi 90%, Blaj 5% şi 95%, Crasna-Sălaj 90%, şi 10%, Luduş (Turda) 33% şi 67%, Şimleul-Silvaniei 67% şi 33%, Odorhei 2% şi 98%, Sighişoara, Sânnicolaul Mare 17% şi 83%, Bistriţa 50%, Cristur (Odorheiu) 10% şi 90%, Baraolt (Trei Scaune) şi Beclean (Someş) 50% şi 50%).

In regiunea Bănatului (4 abatorii au trimis date), numai în abatorul din Cermei se taie ritual, în celelalte trei prin asomare: Cenei (Timiş-Torontal), Teregova (Caraş-Severin) şi Recaş (Timiş-Torontal).

In Bucovina *(răspunsul a 7 abatorii) se taie în toate abatoriile numai prin metoda rituală izraelită: Vatra Dornei, Câmpulung, Zastavna, Cernăuţi, Rădăuţi, Văscăuţi, Siret".*

Pe scurt. Dacă am împărţi harta României cu o linie transversală, dela vest spre răsărit, am avea jumătatea de nord a Ţării alimentată numai cu carne *„cuşer"*, tăiată de hahami, şi numai o proporţie de 20% din populaţie, care nu ştie ce este carnea rituală (Oltenia).

*

Că Achiba Glasner a fost client al parchetului Cluj, o ştie toată lumea; ca un cap bisericesc de valoarea lui, la ortodocşii mutilaţi, să se preteze la înfăţişări neplăcute în faţa instanţelor, asistat până-acolo de oamenii forţei publice; apoi profitând de cineştie ce diversiune să o şteargă pe plaiuri îndepărtate italice, unde văzându-l lumea cu perciuni şi cu barba încâlcită, se adună ca la urs, trebue să aibă un cântec.

De altfel aproape toată lumea ştie, că este mai scumpă carnea „cuşer", decât ceealtă, şi anume, în mod precis, cu 25%. Nu doar că e mai bună, dar această sumă intră în *„gabella"* rabinului, ca un impozit direct.

Că Jidanii îşi ţin biserica prin diferite cotizaţii benevole, este treaba lor. Dar ca o jumătate de Românie să fie tributară, prin consumul cărnei, havrei jidoveşti este chestiune de parchet. Pe Glasner nu-l alterează aşa de mult, că sefarzii îi încurcă socotelile, ci îi era teamă, că se descopere marea hoţie rituală, ce se făcea pe pielea creştinului, în jumătatea de nord a României. De aceea a încercat să acopere, nu numai de acum secretul acestui impozit, afară de lege.

*

Incercarea de mituire nu ne miră, deoarece acest mijloc de înşelăciune este o armă şi o parte constitutivă a caracterului etnic al Iudeilor. Nu avem decât să-i aducem felicitări sincere şi din inimi de frate *Dlui Dr. Eugen Clonţa*, secretarul chesturei de poliţie din Cluj, fiindcă a avut curajul să transporte la parchet pe un cap bisericesc perciunat, cu obiceiuri de negustor necinstit. Credem că suflarea românească aflând motivul pentru care autoritatea bisericească Iudaică este în stare să dea oricât, va apăra cu ultima energie situaţia D-lui dr. Clonţa, care trebuia decorat şi nu anchetat, ca un presupus delicvent.

Aici s'a deschis un nou proces. Jidanii sunt una, fac orice, numai să câştige lupta. Datoria noastră este să facem lumină asupra întregei chestiuni.. Clonţa să stea la serviciul său unde sa dovedit că nu dă înapoi dela facerea datoriei.

De ce nu am putea opri şi noi ca în Elveţia, Saxonia, Bavaria şi alte ţări, tăerea vitelor, după ritul mozaic pentru motivele amintite în studiul citat, pentru motivul, că suntem tributari unei cărni, pe care am mânca-o mai bucuros tăiată altfel, şi atunci cazul Achiba ar rămânea o chestie izolată care ar interesa ghetto-ul şi harva.

Dr. L. ISAICU.

Dela Cercul Studenţilor Bucovineni din Bucureşti

Dl. prof. univ. *I. C. Cătuneanu*, a primit următoarea scrisoare, cu data de 3. III. 1931:

„Domnule Profesor.

Cercul Studenţilor Bucovineni din Bucureşti, întrunit în adunarea generală din 22. II. a. c. V'a proclamat membru onorific, cu unanimitate de voturi, având în vedere meritele D-Voastră şi jertfele depuse întru prosperarea naţiei româneşti.

Primiţi Vă rugăm, Domnule Profesor asigurarea deosebitei noastre stime şi consideraţiuni.

Preşedinte Secretar".

Semnăturile şi sigilul.

Aniversarea a opt ani dela înfiinţarea L. A. N. C.

L. A. N. C. a sărbătorit Duminecă *8 Martie* 1931 la *Iaşi* aniversarea a opt ani dela înfiinţarea L. A. N. C., participând numeroase delegaţii de săteni din judeţ, precum şi delegaţii organizaţiilor Ligii din diferitele centre ale ţării.

Mulţimea a asistat dimineaţa la serviciul religios dela Mitropolie, cu care prilej s'a oficiat un parastas pentru membrii Ligii, căzuţi în războiu.

La înapoiere, într'un cortegiu impozant, au trecut prin străzile principale.

In str. Lăpuşneanu, în faţa Teatrului Elysee, au defilat în faţa D-lui prof. *A. C. Cuza.*

La ora 3 d. a. s'a ţinut o adunare, care a fost prezidată de Dl. prof. A. C. Cuza.

D-sa a ţinut o lungă cuvântare, făcând istoricul activităţii Ligii şi analizând şi programul Ligii.

A demonstrat apoi, că partidele politice, în plin faliment, au adus ţara în greul impas, în care se sbate azi.

Vorbeşte cu multă însufleţire de sentimentele de iubire şi încredere, pe care L. A. N. C. le poartă Suveranului.

Au mai vorbit D-nii *Iuniu Lecca*, Bacău, avocat *Grigorie Ghica*, vicepreşedintele organizaţiei Iaşi, doctorandul *Creţulescu*, preşedintele cercului studenţesc Iaşi, *Vasiliu Oituz*, Bacău, studentul *Furtună*, Basarabia, avocat *Gh. Furziceanu*, *Racu*, etc.

Dl. *Gheorghe Cuza*, preşedintele organizaţiei Iaşi, arată progresele realizate de Ligă în această parte a ţării.

*

S'a votat apoi următoarea

MOŢIUNE:

„Adunarea aclamă cu nesfârşit entuziasm pe M. S. Regele Carol II, căruia îi doreşte o lungă, prosperă şi glorioasă domnie românească.

L. A. N. C., după cei 8 ani de luptă titanică împotriva partidelor politice, constată prăbuşirea acestor organizaţii, cărora nu li se mai poate încredinţa guvernarea ţării, fără să primejduiască ordinea statului şi existenţa însăşi a naţiei.

Şi din acest punct de vedere, Liga îşi îndreaptă toate nedejdile sale către M. S. Regele Carol II.

In cadrul acestor năzuinţe, organizaţia din Iaşi aduce omagiul său d-lui prof. A. C. Cuza, Preşedintele Suprem al L. A. N. C., ca fiind singura chezăşie de îndreptare a relelor în care se sbate ţara noastră".

*

S'a expediat apoi următoarea telegramă:

„M. S. REGELUI CAROL II.

Serbând a opta aniversare a L. A. N. C., organizaţia Iaşi, cu profund respect, exprimă M. V. sentimentele sale de nețărmurită credinţă.

(ss) *Preşed. organizaţiei Iaşi GH. A. CUZA".*

*

Atât manifestaţia depe stradă, cât şi întrunirea, au decurs în cea mai perfectă ordine.

Ştiri din Germania

Spre a întări în credinţă către viitorul mişcării naţionaliste şi creştine, pe toţi aceia, cari în ciuda Jidanilor şi politicianilor jidoviţi, stăruesc în laudabila lor purtare, dăm aici o informaţie caracteristică, din care rezultă că antisemitismul, atât de hulit şi terfelit, se întinde cu paşi gigantici într'una din cele mai culte ţări din Europa: în Germania.

Un fapt: la Düsseldorf a fost invitat deputatul hitlerist al Berlinului Dl. *Goebels*; şi-a ţinut cuvântarea într'o sală cu locuri numerotate, aşa cum cere poliţia prusiană. Numărul locurilor a trecut de *21 mii* şi-o fracţie.

Inţelegi, ce înseamnă aceasta, domnule cititor? Iţi dai seama de viitorul acestei mişcări şi de soarta ce aşteaptă pe Jidani în ţara unde cei 6 milioane şi jumătate de alegători, din Septemvrie 1930 până astăzi, târăşte după sine toată muncitorimea şi studenţimea germană?

Iată, domnilor politiciani jidoviţi şi Jidani, dela anumita presă, cum vine din Germania cultă, confirmarea dreptăţii noastre cuziste.

Facultatea de medicina din Paris institute numerus-clausus pentru Români

Decanatul Facultăţii de Medicină din Paris a trimis Facultăţii de Medicină din Bucureşti, următoarea adresă:

„In prezent, sunt la această facultate 511 studenţi români, dintre cari 436 cer să li se dea diploma de stat.

„Această situaţie nu poate dăinui deoarece din aceşti 436 studenţi, mai mult de 400 se vor instala în Franţa, peste cinci ani, când vor obţine diploma.

„Suntem ameninţaţi, că se va aduce o lege, care să pună stăvilă exercitării medicinii în Franţa de către străini, lege care va îngloba şi pe Români.

„Am dori să se respecte privilegiul Românilor, dar pentru aceasta el trebue limitat.

„*Am căutat să ne dăm seama de origina studenţilor Români dela noi.* Cercetând dosarele, am constatat că *din cei 436 de Români,* 20 la sută sunt originari din nouile teritorii româneşti. Prin urmare, fluxul de studenţi nu se datoreşte măririi teritoriului României.

„Dar am mai constatat, că din cei 436 de studenţi *85.2 la sută sunt Evrei.*

„Nu vrem să cercetăm motivul acestei selecţii, care trebue să înceteze.

„Ni s'a spus, că majoritatea acestor Evrei nu sunt cetăţeni români, că nu sunt alegători şi că nu fac serviciul militar.

„Este exact acest lucru?

„Dacă este aşa, va fi uşor să refuzăm înscrierea lor şi să intrăm în ordine.

„Legaţia română nu ne-a confirmat însă aceste indicaţiuni.

„Ni s'a spus, că toţi Evreii, şi altă dată, au fost obligaţi la serviciul militar.

„Ni s'a mai spus, că dela 1919 cea mai mare parte dintre Evrei se bucură de toate drepturile cetăţeneşti.

„*Dacă e aşa*, nu vedem decât o singură soluţie:

„Să se institue la facultarea de medicină din Paris un „numerus-clausus" pentru studenţii români, cari vor să folosească diploma de stat francez.

„De exemplu, se va primi în fiecare an un maximum de 30 studenţi români, dintre cari 20 la Paris.

„Selecţiunea o va face o comisiune franco-română, care se va compune pe lângă agenţi diplomatici, din profesorii celor două facultăţi ale noastre.

„V'am rămâne îndatoraţi, dacă ne-aţi spune *gândul D-Voastră* căci n'am vrea să întreprindem nimic fără a fi de perfect acord cu D-Voastră".

*

Această adresă este semnată de Dl. prof. *Dr. Balthazard,* decanul Facultăţii de Medicină din Paris.

Ea a fost înaintată de Facultatea noastră de Medicină Ministerului Instrucţiunii.

Dl. ministru *Costăchescu* a pus pe această adresă următoarea rezoluţie:

„Se va răspunde Facultăţii de Medicină din Bucureşti, că ministerul acceptă a funcţiona la Paris o comisiune mixtă care, în fiecare toamnă să facă selecţiune, printr'un examen, a acelora, cari vor putea fi înscrişi la facultatea de medicină din Paris".

(Din „*Universul*").

*

Referitor la această *importantă* şi *semnificativă* adresă, vom reveni în numărul viitor.

L. A. N. C. Câmpulung

La 15 Februarie a. c. s'a ţinut o consfătuire în com. *Pojorâta.* Au participat foarte mulţi săteni şi delegaţi din comunele: *Fundul Moldovei, Breaza, Sadova şi Valea Putnei.*

Dl. înv. *Gr. Berciu,* a arătat situaţia L. A. N. C. în judeţ, precum şi mijloacele legale a Ligii pentru înlăturarea relelor şi neajunsurilor ce apasă tot mai greu poporul.

Au vorbit apoi câţiva delegaţi, arătând păsurile sătenilor.

* * *

In 22 Februarie a. c. s'a sfinţit steagul bravilor luptători din comuna *Doroteia.* Au participat la această frumoasă sărbare Dl. *Lazar Saghin,* avocat şi Dl. înv. *Gr. Berciu,* precum şi numeroşi săteni şi delegaţi din comunele vecine.

N'au lipsit jandarmii, trimişi să împiedice sărbarea. Sătenii însă, li-au răspuns aşa cum se cuvine, arătându-le drumul pe care au venit.

Cum jefuesc Jidanii pe ţăranul din Maramureş

1) In anul 1925, creştinul *Gheorghe Lobici* din comuna *Ruscova-Maramurăş,* a împrumutat dela Jidanul *Haschel Harkelida* lui *Rahmil,* tot din această comună, suma de 2500 Lei, iar în anul 1927, a mai cumpărat dela el 100 kg. porumb cu 1000 Lei şi un car de fân cu 1400 Lei. Total 4900 Lei.

In anul 1928 creştinul a plătit Jidanului, odată 5.000 lei şi altădată 3.000 Lei,. Total 8.000 Lei, adecă mai mult cu 3.100, iar în 1931 i-a mai pretins Jidanul suma de 26.000 Lei, pentru care a luat casa bietului Român şi l-a lăsat pe drumuri cu întreaga lui familie.

2) Un alt caz s'a întâmplat tot în această comună, cu creştinul *Ioan Lobici,* care în anul 1927 a împrumutat dela jupânul *Fischman Iantel,* suma de 5000 Lei, la care mai avea un cont de 2000 Lei. Total 7000 Lei. După aceea Românul a lucrat Jidanului, în contul datoriei, 93 zile socotite cu 150 Lei pe zi ceeace face 13.950 Lei, din care i-a oprit necuratul 6.300 Lei, spunându-i că este dare către Stat şi pe urmă creştinul i-a mai plătit 5000 Lei adică 13.950 + 5000 = 18.950, iar acum îi mai cere o datorie de 9.000 Lei.

3) Al treilea caz: Creştinul *Mihaiu Bilea,* tot din Ruscova, a împrumutat în 1926, dela Jidanul *Polak Iankel,* suma de Lei 1.800 şi 100 kg. porumb, în suma de lei 700. Total 2.500.

In 1928, creştinul şi-a dat vaca, preţuită la lei 6000. — In 1931, Jidanul îi mai cere lei 5000.

4) Un alt Jidan, al cărui nume ne scapă, din acea comună, a împrumutat în 1926, creştinului *Mihaiu Moros,* suma de lei 5000. După 3 luni camăta a crescut la lei 3000.

In 1927 creştinul a achitat lei 5000, apoi lei 2000. In 1931, Jidanul îi mai cere lei 14.800.

Jaful Jidanului, jaf ce reiese clar din cazurile de mai sus, e atât de mare, încât cei ce nu cunosc adevărata stare de lucruri, vor pune la îndoială exactitatea lor. Ori cele relatate mai sus, sunt cazuri ce în Maramureş sunt la ordinea zilei. Bietul ţăran român, le ştie şi le simte, şi n'are cui să plânge, căci el este tradat de cei ce-ar trebui să-i ia apărarea.

Singura speranţă le este Liga Apărării Naţionale Creştine, care la timpul său, va şti să-şi facă datoria.